

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ. 834 Ίδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ Δευτέρα 25 Απριλίου 1932

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΝΙΣΟΡΡΟΠΟΣ ΜΑΣ

Από ετών ήδη ο Βανιζέλος δεν είναι στα καλά του... ανισορροπεί. Ανισορροπούσε, όταν έζησε την επανάστασιν της Θεσσαλονίκης με συμπαράστασιν τὸν Ναύαρχον Κουντουριώτην καὶ τὸν Στρατηγὸν Δαγκλήν, τὸν μὲν πρῶτον χάριν τοῦ μεγάλου του καὶ τοῦ σεβαστοῦ του ὀνόματος ἐν τῇ πολέμῳ καὶ τῇ ἡρωικῇ τῆς Ἑλλάδος Ναυτικῇ, τὸν δὲ δεύτερον, χάριν τῆς παιδιότητός του, διὰ τὴν βγάλην τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν οὐδετερότητα, χάριν ἐξων συμφερόντων, διότι, ἀν ἡκολούθει τὴν πολιτικὴν τῆς οὐδετερότητας, ἦν ἡκολούθει ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, καὶ ἔλλα εὐρωπαϊκὰ Κράτη, τὰ ὅποια εὐμεροῦν σήμερον καὶ υποβιβάζουν τοὺς τραπεζίτας τῶν τῶν ἀπὸ 3 εἰς 2 1/2 το, ἢ πτωχευμένην σήμερον Ἑλλάδα θὰ εὐρίσκειτο εἰς μεγάλην ἀμνηστῆν εὐμεροῦς, ὅπως ἡ Οὐγγαρία, τὰ Σκανδιναυικά Κράτη ἢ Ἑλβετία καὶ αὐτὴ ἡ Ἰσπανία, δὲν δὲν τὴν κολλοῦσε ἡ φάρα τῆς μωρᾶς δημοκρατίας...

Ανισορροποῦσε καὶ ὅταν κατέλαβεν τὴν Ἑξουσίαν τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους διὰ τοῦ Γάλλου Ζωννάου καὶ τῶν Συνεγγαλέων διὰ τῆς ἐξώσεως τοῦ θρυλικῆς ἡρώος Βασιλέως Κωνσταντίνου...

Ανισορροποῦσε καὶ ὅταν, σιμὰ χροσθὰ τῆς κατ'ἐμφημίον ὁμαλομένης Ἑθνικῆς Ἀμύνης ἐν Κωνσταντινουπόλει, μετὰ τῶν Κεραλικῶν, διὰ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Συνταγματάρχου Κονδύλη, Στρατηγοῦ Ἰωάννου, εἰσενεσ συνεργάζοντο ἐκ παραλλήλου μετὰ τοῦ τουρκικοῦ Τύπου καὶ τῶν Κεραλικῶν, πρὸς διάλυσιν τοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, τὸ ὅποιον ἐπιβόλους καταρτίσθη, διὰ τῆς ἀγομένης Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς...

Ανισορροποῦσε καὶ ὅταν ἡ Ἑπανάστασις τοῦ 1922, ἐνεργήσας κατ'ἐντολὴν του καὶ διὰ λογαρισμὸν του, ἐδολοφονήσας εἰς τὸ Γουδί τοὺς Πέντε Πολιτικούς Ἄνδρας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν Ἀρχιστράτηγον τοῦ Μικροῦ Ἀσίου Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ...

Ανισορροποῦσε καὶ ὅταν, ἀπακλῶν ἐν τῇ αὐτοεξορίας του εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν ἀναλβήν τὴν Ἑξουσίαν καὶ ἡ ἀγκάσθη καὶ πάλιν αὐτοεξορίσθῃ...

Ανισορροποῦσε, τέλος, καὶ ὅταν τῶν ἐκ Παρισίων τὴν Ἑλλάδα εἰσπαρομένην εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ὁμαλοῦς, ἐξεστράτευσεν ὁ Χανίων τὸ Πάριον 1928 καὶ ἐκείθεν ἐπέδρασε εἰς τὰς τὰς Ἀθήνας, κατέλαβεν τὴν Ἑξουσίαν, διέλυσε τὴν νομικὴν συγκροτημένην Βουλὴν καὶ ἐνέργησε τὰς ἐκλογὰς τῆς 19ης Ἀυγούστου τοῦ ἔτους 1932, ἀνακηρύχθηκε ὑπὸ τῶν αὐ-

λοκράτων του Μάγας Πηδαιούχος! Ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς, μεθυσθεὶς ἐκ τῶν ἀπαγγελιῶν του, μολυνθεὶς ἐκ τῆς ἀνισορροπίας του, καὶ ἀνισορροπῆσας καὶ αὐτὸς, τὸν ἐφερε πρῶτον εἰς τὴν Πρωθυπουργίαν μετὰ τοὺς ἱστορικοὺς πλέον καταστάνας 225 κωφαλάλους ὑποτακτικοὺς του...

Καὶ ἔτι τοτε τὸ δύσμοιρον ἑλληνικὸν Κράτος ἐπεσαν εἰς τὰς χεῖρας ἐνὸς ἀνισορροποῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ κυβερνήτου ὅπως τὸ βλέπομεν σήμερον, πτωχόν, χρεωκοπημένον, περιγελαστὸν τῶν Κρατῶν τοῦ Κόσμου ὁ λοκλήρου!

Εἶχονεν πρὶν ἀρπάζῃ αὐτὸς, ὁ Μάγας Ἀνισορροπὸς τὴν Ἑξουσίαν, Πρωθυπουργοῦ ἡμετέρας ἡμετέρας Κυβερνήσεως ἐξ 7 1/2 δυσκατομήτων ἀνδραχμῶν, εἶχονεν χρυσὴν βάσιν, καὶ σταθεροποιημένον νόμισμα, εἶχονεν ὑπόψιν τριῶν Κράτους εἰς ἀπάντη τὸν Κόσμον, καὶ σήμερον ἐχάσαμεν τὰ πάντα καὶ δὲν ἐχομεν τίποτε, οὐτε σταθεροποιημένον νόμισμα, οὐδ' ὑπόψιν οὐτε πεινάρια, τσακιστὴ στὸν δὲ τὸν Τραπεζικὸν καὶ τὸν Ἑσπερικὸν Δανεισμὸν μας!

Εἰς ὁλόκληρον τετραετίαν διέβου κολοῦσε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὁ μέγας αὐτὸς ἀνισορροπὸς Κυβερνήτης μετὰ ἀπαγγελίας Χρυσῆς Αἰῶνος, ἡδύσησε κατὰ τέσσαρα καὶ πέντε δυσκατομήματα τὸν κρατικὸν Προϋπολογισμόν πρὸς διατροφὴν τοῦ Κόμματος του, τῶν «Ἡμετέρων» του, ἡδύσησε τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοσίων Ἑπαρχιῶν, ἐδῆμι οὐργήσεν ὁλόκληρον τῆς ἀγορᾶς οὐδὲν, ἀργῶν καὶ ἀνέργων, καὶ ὁ περὶ φόρτος πρὸς Κράτος μετὰ βάρυτον καὶ ὑπέρογκον δάνειον διὰ τὴν ὁδοποιίαν καὶ οὐδεμίαν ὁδὸν ἐγένετο, καὶ διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα τὰ ὁποῖα θὰ μετὰ σὺν χροσθὸν 20 δυσκατομήματα καὶ οὐδὲν ἐν παραγωγικὸν ἔργον συνετελέσθη, τῶν ὁποίων ἔργα, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς ἀρπάζον καὶ ἀμολῶν ἐπιστημόνων, οἱ γὰρ εἰς τὴν ἀποδοχὴν εἰς τὸ ἑλληνικὸν Δημόσιον, θὰ μετὰ στοιχίσουν 18 χιλιάδας δραγμᾶς τὸν πῆχυν, ὅσα θὰ ἦσαν οἰκόπεδα μεγαλόπλεον!

Οὕτω ὁ μέγας αὐτὸς ἀνισορροπὸς Πρωθυπουργὸς μας ὁ μέγας ἀγνωριστοπόριός μας ἐσπερε τὴν πείναν καὶ τὴν δυστυχίαν καθ' ἑαυτὸν τὴν Ἑλλάδα, ἀντὶ τὴν τῇ αὐτῇ ἀπιστοῦσας ἐκ τῆς ἑλληνικῆς Πατριδος, ἢ τὴν καταφύγει εἰς τὴν Μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Ὁσίου, δὲν ἀποσπᾶται εἰς Ἑξουσίαν, μὴ ἐννοῶν τὴν χάσιν οὐδεμίαν ἡμᾶς τῆς βουλευτικῆς περιόδου τοῦ 1928, καὶ ἐτοιμάζεται ἐν τῇ ἀνισορροπῇ του νὰ ξαναζητήσῃ τὴν ψῆφον τοῦ ἑ-

Η ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ ΚΑΙ Η ΘΛΙΒΕΡΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

τὴν παρελθούσαν Πέμπτην συνεπληρώθη μία θλιβερά εἰκοσαετία, ἀπ' ἧς στιγμῆς ὁ ἰταλικὸς Στόλος, ἀντιστάσεως μὴ ὕψους, ἐπὶ τῇ φηλακίᾳ τοῦ τουρκικοῦ Στόλου ἐν τῶν Στενῶν τῶν Δαρδανελλίων καὶ τοῦ Βοσπόρου, καὶ τῆς ἀνυπαρξίας τουρκικῶν πληθυσμῶν ἐν τοῖς Δωδεκανήσοις, κατέλαβεν αὐτὰ ἀμαχητὶ, κατόπιν διακηρύξεως τοῦ σιτολάρχου Ἀμέλιο, ὅτι θὰ τὰ ἀπέδιδεν ἅμα τῇ λήξει τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ Πολέμου, σεβόμενος τὸ καθεστὸς αὐτῶν.

Δυστυχῶς ὅμως αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις, ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι σήμερον, ἐλησμόνησαν τὴν ἐπισημὴν ἐλπίσιν των, καὶ πᾶντα ἐβίβον καὶ ἀνδρώπινον Νόμον, ἐκοσμοῦσαν τὰς ἑλληνικότητας ταύτας Νήσους καὶ δὲν τὰς ἀπέδωσαν οὐτε εἰς τὴν μοχθηρὰν Τουρκίαν μετὰ τὴν συναφθεῖσαν ἰταλοτουρκικὴν Συνθήκην τοῦ 8/9/1912, οὐτε εἰς τὴν Μητέρα των Ἑλλάδα ἢ ὅποια ἀσφαλὲς θὰ τὰς κατελάβανεν ἀμαχητὶ ἅμα τῇ νικῇ τοῦ Βαλκανικοῦ Πολέμου, τοὐλάχιστον μάλιστα τὰς πιέζον, τὰς τυραννοῦν καὶ καταβάλλον πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως τὰς ἐξιταλίσουν, διότι εἶναι μεγάλη δύναμις ἡ Ἰταλία καὶ μικρὰ ἡ Ἑλλάς! Ἀλλ' ἡ Δωδεκανήσος, ἑλληνικωτάτη ἐθνικῶς καὶ θρησκευτικῶς ἀντίσταται ἡρώως καὶ δὲν ἐννοεῖ ἀπεμπολήσῃ τὸν ἐθνισμόν της καὶ τὴν Ὀρθοδοξίαν της, δὲν ἐννοεῖ τὴν ἐξωμύση, ἀσφαλισμένη τὸν Ἀτινισμόν καὶ τὸν Καθολικισμόν, καὶ ἀγωνίζεται μετὰ ἡρώον, ἀργὰ ἢ γρήγορα, ἀνατρεῖ τὸν καθεστὸς ἡμέτερον διὰ τὸς ἀπανθρώδους καὶ μεσαιωνικῶς τυραννομένους ἐν πλήρει εἰκοσιῇ Αἰωνῇ Δωδεκανήσιος, Κυπρίους καὶ Βρεσιανούς! Ὁ ἀνατρεῖ ἡ ἀναμενόμενη ἡμέρα τῆς Ἑλευθερίας τῶν ἑλληνικῶν τούτων Χωρῶν καὶ θὰ καλύπτουν πρὸς πρόσωπον των ἐξ ἀσχόνος καὶ Ἰταλοὶ καὶ Ἀγγλοὶ!

Ὑπὸ τὸ ἄλγος τὸ ὁποῖον προσεβίβει, πᾶσαν ἑλληνικὴν ψυχὴν, ἡ θλίβερά ἐπέτειος τῆς ὑπεδολώσεως τῆς ἑλληνικωτάτης Δωδεκανήσου, δημοσιεύομεν τὸ κατωθὶ ἀνακοινωθέν τῆς ἑλληνικῆς Λαοῦ, τὸν ὅποιον ἀληθῶς κατέστησεν ἀγνώριστον, ὡς ὑπεσχέθη, εἶναι δὲ τοῦτο ἡ μόνη ὑπόθεσις, ἣν ἐτήρησε κατ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἀραγτωλοῦ πολιτικοῦ τοῦ βίου!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

φιλοπάτριδος ἐν Ἀθηνῶν Δωδεκανησιακῆς Νεολαίας.

Μία θλιβερά ἐπέτειος
22 Απριλίου 1912—22
Απριλίου 1932
20 εἰς δουλείας ὑπὸ τὴν Ἰταλίαν
Ἀνακοινωθέν
τῆς Δωδεκανησιακῆς Νεολαίας

—Εἰς τὴν σημερινὴν θλίβερά ἐπέτειον τῆς συμπληρώσεως 20ετίας ἀπὸ τῆς ἰταλικῆς κατοχῆς τῆς Δωδεκανήσου, ἡ Δωδεκανησιακὴ Νεολαία Ἀθηνῶν ἀπέδωκε πρὸς τὸν Πατριάρχον Ἰόνιον τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν:

«Πρὸ μίας εἰκοσαετίας ὁ σήμερον τὸς ἐπὶ τῆς ἀποφράδος 22ας Ἀπριλίου 1912, ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀποβιβασθέντων εἰς Ρόδον ἰταλικῶν Στρατευμάτων, στρατηγὸς Ἀμέλιος διακήρυξεν εἰς διαγγέλματός του, ὅτι καταλαμβάνει προσωρινῶς τὰς Νήσους μας μέχρι πέρατος τοῦ διεξαγομένου τότε ἐν Τριπολίτει Ἰταλοτουρκικοῦ Πολέμου, ὑποσχόμενος νὰ σεβάσῃ τὴν ἑλευθερίαν, τὰ προνόμια, τὰ ἔθνη καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῶν Νήσων. Ἀλλὰ δὲν παρήτε ποῦν: χρέος καὶ διεπιστῶθη περιτρώας ἡ προσέγγις τῆς κατὰ τῆς καὶ ἔτι τῶν ἰταλικῶν ὑποσχέσεων καὶ διαγγεμάτων. Αἱ διώξεις τῶν προσηλυτικῶν Δωδεκανήσων κατὰ τὸ ἱστορικὸν Συνέδριον τῆς Πάριος τοῦ 1912 αἱ ἐξουσίαι τῶν ἀγρυπνούντων τῆς Ρόδου τοῦ 1914, αἱ δολοφονίαι ἱερῶν καὶ γυναικῶν κατὰ τὰ ἐθνικὰ συλλαλητήρια τοῦ Πάριος τοῦ 1919 καὶ αἱ φόντοι γερόντων καὶ παιδίων, κατὰ τὰς ἐπὶ τῇ λημνίας ἐξεγέρσεις τῶν πληθυσμῶν τοῦ 1922—1928 μαρτυροῦν πληρέστατα τὸν σεβασμὸν τῆς ἑλευθερίας μας. Ἡ κατὰ γῆρας δὲ ὅλων τῶν ἀπὸ αἰῶνων, προνομίων μας, ἡ νόθευσις τῆς παιδείας μας, ὁ διαισθημὸς καὶ ἡ προσβάθεια ἐξιταλοποιήσεως τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀποδεικνύουν τὸν σεβασμὸν τῶν προνομίων μας. Ἡ σκοπιὰς μας, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπέδωκε 60 χιλιάδας ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τῆς Καλύμνου, τῆς Σύμης, τῆς Χάλκης, καὶ ἑποῖα ἐδῶποτε ὅλων τῶν ἀγορῶν τῶν Κόσμου μέχρι τοῦ 1910 εἰς μὴ ἐνέσθη. Ἡ ἡμερικὴ ζωτικότης ὅλων τῶν Νήσων μας ἐνεκράθη. Αἱ περὶ οὐσίαι καὶ τὰ κτήνη τὰς δὲν μὲς ἀντὶ τῆς οὐδεῖας τὰς διαγμάτων τοῦ κ. Λαγίου τὰ μεταβάλλοντες εἰς μὴ ἀντιστῆναι εἰς ἰταλικὴν ἐθνικὴν γαλακίαν! Φέροι καὶ δασοὶ ἐκείνων καὶ πᾶν ὅτι ὅλον τὸν πληθυσμὸν τῶν Νήσων; Διήμοι, δὲ δασοὶ, τρεῖς καὶ λαοὶ ἀντὶ τῆς λειτούργειας τῆς ἀγῆρας ἀσκήσεως, εἰς τὴν παρρηκρὸν κίνησιν, διαισθημὸς, φιλοκρίονται καὶ παύονται τῶν θάσων των. Ἡ ναυτιλία τῶν ἡσῶν, ὅτε λοι οὐδὲ οὐδὲ ἰσχυρῶν καὶ πλοισίων τῆς Καλύμνου, τῆς Ρόδου, τῆς Σύμης, τῆς Κυπρίου, τῆς Κέραι, τῆς Κω καὶ π.δ. διαδιδόσαν πιστικῶν μέσων, νηροῦς τῆς ἀδυστάτης βαρύνει κάθε πνεῦμα τῆς ἡσῶν καὶ ἐξοργισμένην ἔχει εὐκατακινῶν πλῆθος τοῦ πληθυσμοῦ. Διὰ τῆς δὲ καὶ ἐκ βίαιας, φυλακίσεως καὶ ἐξορίας, ὅτι τὰ εἰς ἐκείνων εἰς αἰὸς ἀπολογισμὸς τῆς διαρρηκτικῆς αἰτίας τῆς ἰταλικῆς τυραννίας ἐν Δωδεκανήσῳ.

Ἡ Δωδεκανησιακὴ Γυναικὴ, ὑπεράνα πολιτικῶν διακρίσεων καὶ κομματικῶν

* Ανεοικης Δολ. 3

• Η Δωδεκανησιακή Νομολία

ГЕГОНОТА

ΜΕ μεγάλην χαράν λαμβάνειν τὰ
Γιάννινα μᾶς τῆν Α. Σ. τὸν Μη
τροπολίτην Δευκᾶδος καὶ Μιχαῆλ,
καὶ τοποθετητὴν τῆς Μητροπόλε
ως τῆς Νικοπόλεως καὶ Προεβίτη
συμπολίτην μᾶς Κον Κον Δημήτρι
ον, ἐλθόντα τὴν παρελθούσαν ἑβδο
μάδι κατελέσσαντα τὴν παρελθούσαν

★ ★

Τί κρῖμα ! Δίωγία των ἡ μνήμη !

1919

[illegible]

ΑΡΤΑ 23 Ἀπριλίου. — Τὸ Κακουργ.οδικεῖον τῆς πόλεως μας κατεδίκασε τὸν ἐκ Ζελίστας Σιορόκαν εἰς 3 ἔτων φυλάκιον, κατηγορηθέντα ἐπὶ βιασμῷ τῆς θυγατρὸς τοῦ αὐτοῦ Χωρίου Ἀναστ. Σκαραοπούλου.

N. N. 606

Ἀναχωρήσεις

— «Αναχώρησαν άποπροβίμως εις "Αθή-
 νας, όπως περιγραφέντος, είχαν έλθει ο Δι-
 ευθυντής του έν "Αθήναις Ερδομαδίου
 καί του ίδρυθέντος έν Γ'ωαννίνοις ήμε-
 ρησίου «Επαινετικού Επόμε-
 τος» έλκιδος συνάδελφος». Άριστο
 φάνης Τελμας άπό 22. 12. 1932

22 Ἀποκ

1932.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

ΔΩΔΩΝΗΣ

ΕΠΙΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΞ ΕΠΙ-
 ΔΗΛΗΘΕΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ.
 44 ΠΡΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙ-
 ΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 8869 Ε.
 Ε., ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙ-
 ΟΙΚΗΣΕΩΣ ΜΕΤΕΡΟΥ ΕΓΧΡΕΩΣΕ-
 ΟΣ ΤΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ 1931-32
 ΠΡΟΣ ΠΑΡΟΧΗΝ ΑΥΤΩΝ ΔΙΑ-
 ΤΡΑΦΗΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟΡΟΥΣ
 ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ, ΕΝΤΟΣ ΑΠΟ ΜΗΝΟΣ
 ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΟΠΩΣ ΚΑΤΑΦΕ-
 ΛΩΣ ΤΗΝ ΟΦΕΙΛΗΝ ΤΩΝ ΑΥ-
 ΤΩΝ.

Εν Ἡωγνέοις τῇ 17' Α
Πολέου 1932

Ο Διευθυντής
Σ. ΑΝΑΖΗΡΟΠΟΥΛΟΣ